

*jamay en són orgull cap rey li ha senyalat;
hi brunzen los pibets, s' hi gronxan las palmeras
y pradas y sorrals hi dormen de costat.*

III

*Jamay s' hi pon lo sol; tantost una montanya
transposa l' últim raig, ja sobre ún' altra riu;
tantost deixa una mar, un' altra mar ja banya;
tantost un níu adorm, desperta un altre níu.*

IV

*La Patria té una llei que á tots sos fills governa:
iguals hem nascut tots, tots nos dihem germáns;
la llengua que parlém es una y es eterna,
cantém un cant d' amor y 'ns estrenyém las mans.*

V

*La Patria té un sol Deu que 'ns va donar un día
per véncer, la rahó, lo cor per anhelar;
que 'ns va cridar: «¡Avant! ¡Humanitat, fés via!
lo temps va al devant teu y 'l temps t' ha de jutjar.»*

VI

*Y caminém d' acort ab lo sublim desfici
de arribar junts un jorn—¡quí sap, potser demá!—
al cim d' aquest camí de lluyta y sacrifici
que cap dels qu' avuy són tal volta no veurá.*

VII

*Mes tant se val ¡marxém! La Patria, nostra mare,
ab rosas y ab llores la ruta 'ns va marcant;
cert es que aném cayent y estém mólt lluy encara,
¡qué hi fá! darrera 'ls morts uns altres s' alsarán.*